

**בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנכליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שם טוב נ' מדינת ישראל ואח'

בקשה מס'

7

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט ד"ר קובי ורדי

העותרת	אלשין – איגוד לקוחות שופטי נוער ועו"סיות נוער ע"י לורי שם טוב
--------	--

נגד

המשיבים	1. מדינת ישראל – משרד הרווחה
ע"י ב"כ עוז'ד גיל בילסקי

2. בית הספר המרכז להכשרת עובדי רוחה

3. ויצו הסטדרות עולמית לנשים ציוניות
ע"י ב"כ עוז'ד נדב יניר |
|---------|---|

פסק דין

- לפנוי בקשה לסייע על הסף שהגישה המשיבה 3, ויצו הסטדרות עולמית לנשים ציוניות (להלן – "ויצו"), לסייע עתירה מינימלית שהוגשה העותרת ביום 25.7.2015 בשם "אלשין – איגוד לקוחות שופטי נוער ועו"סיות נוער" (להלן – "אלשין"), בה תקפה את תוכאות מכרז פומבי דו שלבי מס' 116/2013 שפרסם משרד הרווחה והשירותים החברתיים (להלן – "המשיב 1") בשנת 2013 להפעלת בית הספר המרכז לעובדים בשירותים החברתיים (להלן – "המכרז"). בעתירה, מבקש כי ייפסל המכרז ותוצאותיו, וכי יעיר מכרז חדש תחתיו על ידי המשיב 1, בו יוכלו להשתתף ספקים אחרים בנוסך למשיבה 3 (להלן – "ויצו").
- העותרת טוענת כי ויצו (הזוכה במכרז) נוגעה בגין עניינים, וכן טוענת כי המכרז היה "מכרז תפורה". עוד טוענת העותרת כי תוכאות המכרז לא פורסמו ברבים, וכן כי ויצו זוכה במכרז שנה אחר שנה באופן בלתי מושבר. לטענת העותרת, העתירה הוגשה ללא שיחוי, מאחר ונודע לה על תוכאות המכרז רק עתה, בתוצאה מעתירה אחרת (עת"מ 12-09-39727) שהוגשה.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנחליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

3. הבקשה דן הוגשה על-ידי ויציו ביום 13.10.2015. לטענתו ויציו, אגלאשין אינו אישיות משפטית בעלת שירותי משפטית, וכן כי אין לאגלאשין זכות עמידה בונגע למכרז. כמו כן, ויציו טוענת כי העתירה לוקה בשינויים כבד המצדיק את דחייתה; העתירה מנושחת שלא כדין ובניגוד לסדרי הדין, ובסגנון שאינו הולם פניה לבית המשפט; כי הגשת העתירה נגעה בחוסר ניקיון כפירים ותוך הסתרות עובדות מהותיות; כי בית המשפט נעדר סמכות מקומית לדון בעתירה; וכן – כי העתירה נעדרת תשתיית בסיסית ואנייה מגלה עילה.
4. ביום 19.10.2015 הגישה העותרת תגובתה. בתגובהה, טוענת העותרת כי לא הוגש על-ידי ויציו כל מסמך השולל את טענותה ביחס להיות המכרז "תפוף" או ביחס לטענותיה של העותרת נגד ויציו, לפיהן ויציו הוא "ארגון הסטה נגד גבריט".
 באשר לסמוכות המקומית, טוענת העותרת כי בית הספר בו מדובר נמצא ברמת גן ושם גם "נתפר" המכraz.
 באשר לטענת השינוי, טוענת העותרת כי טענותיה של ויציו מתייחסות לאיורים שמעולם לא פורסמו בცיבור, וכי יש למונת את התקופה מהמועד בו פורסמו ברבים מוצאות המכraz, או מהמועד בו המשיב 1 דיווח על כך בדו"ח השנתי שפרסם בהתאם לחוק חופש המידע.
 באשר למעמדו של אגלאשין, טוענת העותרת שמדובר באגד אנשי בעלי אינטראס משותף ושאין כל צורך בהציג תעודה התאגדות של אגלאשין.
 העותרת מוסיף וטענת כי בקשת הסילוק של ויציו היא בקשת סרק, וכי יש לחייב את ויציו בהוצאות בגין הגשתה.

דין והכראמה

5. בנסיבות העניין, ולאחר שעניינו בבקשתה של ויציו ובתגובה העותרת לבקשתה, אני סבור כי יש לקבל את הבקשה, וכי דין העתירה להידחות על הסעיף לפי תקנה 7(2) לתקנות בתיה משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000 (להלן – "התקנות"), הן בשל העדר שירותי משפט של אגלאשין לתבוע, בין היתר בשל העדר סמכות מקומית ובשל השינוי הרוב שנפל בהגשתה, כפי שיפורט להלן.

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנרליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

מעמד אנגלי – האם אישיות משפטית?

6. כפי שນפק בע"א 207/74 נ' **The Russian Ecclesiastical Mission in Jerusalem** מדינת ישראל, פ"ד כת(1) 836 -

"תנאי-בלעדי-אין לניהול תקין של הליך משפטי הוא, שייעמדו זה מול זה שני בעלי הדין שבריבם נדרש בית-המשפט לפסק. מקום שאין לך תובען, אין לך תובענה, ומוקם שאין לך תובענה, אין בית-המשפט רשאי לפסק, ואם פסק, לא קם מעשה בית דין. לפיכך חייב בית-המשפט להפסיק הליך ואף לבטלו, אם נוכח לדעת, שאון לנפיו תובע או נתבע, בגון חבר בני-אדם שתבע או נתבע, חסר ישות משפטית ועל-כן אין החוק מביר בקיומו". (הדגשות שלי – ק.ו.).

7. הדין מכיר בתופעה כאישיות משפטית הן במפורש, כאשר הוראת חוק קובעת כך (ראו למשל סעיף 4 לחוק החברות, תשנ"ט-1999), והן במשתמע, שעה שפירושן של מכלול ההוראות החוקיות על-פי תכליתן מוביל למסקנה כי אותה תופעה הוכרה (מכללא, במשתמע) כאישיות משפטית (רעים 46/94 זקס אברמוב נ' הממונה על מושם המקרקעין, פ"ד נ(2) 202 (1996) (להלן – "ענין אברמוב"); ע"א 272/81 הפטרארכיה היוונית האורתודוכסית של ירושלים נ' עירית רملה, פ"ד ליו (3) 670 (1982); רעים 2735/99 עמותת בית הכנסת לספרדים בשכונת אבו תור בירושלים נ' אורנשטיין, פ"ד נה(3) 433 (2001)).

כמו כן, נפסק כי –

"אכן, אישיות משפטית (שאינה אדם) היא יציר הדין. אין היא יציר הטבע. על-כן, הכרה בתופעה מסוימת כబישיות משפטית – הנבדلت מאישיות המשפטית של בני האדם הפעילים במסגרתה – מחייבת קיומה של הוראת חוק המכירה באותה תופעה, במפורש או במשתמע, כబישיות משפטית. לא די בכך שההוראת חוק ניטראלית כלפי אפשרות החלטה על אישיות משפטית (שאינה אדם). המבוקש לתלות באותה הוראת חוק הכרה באישיות המשפטית צריך להצביע על כד כי אותה הוראה, על-פי תכליתה, היא היוצרת (במשתמע) את האישיות המשפטית" (ענין אברמוב) (הדגשות שלי – ק.ו.).

8. כאמור, העותרת טוענת כי אנגלי הינו "איגוד לקוחות שירוטי הרוחה", ש"עדין לא הצליח לאסוף כספים ולהתארון", שאין לו חשבו בנק והוא "בשלב זה אגד של אנשים הנוגשים למרחב הירטואלי, בקבוצות פיסיובק ובהפגנות מהאה למיניהם". עוד טוענת העותרת כי כל החברים באגד האנשים מהוווה את העותר" הינם "טלפון", "אגוד אנשים בעל אינטראס משותף", ומכוון שהוא איגוד מתקוון

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנרליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

לאסוף תרומות או לחלק משכורות, והפועלים הם מותנדבים, "אין כל צורך בהציגת תעוזת התאגדות" (תגובה העותרת לבקשת לסייע על הסף; תגובה העותרת לבקשת לפטור מאגרה). כן טוענת העותרת כי היא "עותרת פורמלית בלבד".

9. הנה כי כן, העותרת לא הציגה כל דבר حقיקה הקובע את מעמדו של אגשין כבעל אישיות משפטית, במפורש או במשתמע. העותרת לא טענה כי אגשין התאגד על פי דין ומילא – לא הציגה כל מסמכיו התאגדות, משום שלשיתה אין בכך צורך. כמו כן, לכואורה אגשין אינה רשומה באף מרשם פורמלי והעותרת לא צינה בעתרה או בכתביה הטענות מטעמה את מספר ההתאגדות של אגשין, וכן לא צינה האם מדובר בתאגד והצורה בה התאגד. משכך, יש לקבל את טענת וכיו לפיה יש לסליק את העתירה על הסף, משאගשין אינה לכואורה אישיות משפטית בעלת כשרות לתבوع.

10. לעומת מה הנזכר, באשר לזכות העמידה של העותרת לטעון נגד מכרו בו לא השתתפה, הרי שנפסק כי אפשרות זו קיימת אך במקורה מותאמת ושלא על דרך השגורה (ע"א 5035/98 משה'ב חברה לשיכון בניין ופיתוח בע"מ נ' מינהל מקראי
ישראל, פ"ד נו(4) 11 ; ע"א 334/01 נ' ابو Shinzi, פ"ד נו(1) 883 (2003) ; רע"א 15 3888/15 אפקון בקרת ואוטומציה בע"מ נ' ארץ בע"מ (הורסת בנבו, 22.7.2015), עניינו, העותרת לא ביססה את ויקתה לנושא המכרו ואת עניינה האישי בתוצאותיו, היא אינה מציעה פוטנציאלית ונראה לכואורה כי היא זרה למקרו.

11. באשר לזכות העמידה של העותרת כ"עותרת ציבורית", הרי שעל מנת שהעותרת תוכר בעותרת ציבורית עליה להראות "דבר מה" נוספים, כמו חשיבותו של הנושא, חומרת הפגיעה שנפל במעשה הרשות – כגון פגיעה מהותית בשלטון החוק – או בהיות הפעולה המותקפת בעלת חשיבות מיוחדת (ע"מ 8723/03 עיריית הרצליה נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חוף השرون (הורסת בנבו, 4.8.2004, פסקה 12 והאסמכתאות שם). ראשית אצין, כי טענת "עותרת ציבורית" לא נתענה על-ידי העותרת במפורש, אלא נתען כי היא העותרת היא "עותרת פורמלית בלבד". שנית, לא שוכנعتי כי פגיעתו של המעשה המיניחי בשלטון החוק היא מהותית, המזוכה את העותרת בזכות עמידה בעותרת ציבורית, וזאת לאחר וטעותיה החמורות של העותרת באשר לפגמים במכרו (ניגוד עניינים ומכרו "תפור") לא גובו בכלל אסמכתא ונטענו בعلמא ולא כל בסיסו.

עמוד 4 מתוך 7

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנרליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

شيخו

12. תקנה (א) לתקנות קובעת כי עתירה תוגש "במועד שנקבע לכך בדין", ובמידה ולא נקבע מועד כאמור, "תוגש העתירה بلاشيخו, לפי נסיבות הענין, ולא אחר מארבעים וחמשה ימים מהchalatta פורסמה דין, או מיום שהעותר קיבל הודעה עליה או מיום שנודיעו עותר עליה, לפי המוקדס".
 13. כפי שמצוין גורן בספרו,atti משפט מינהליים (2008) (להלן – "גורן"), "התכליית העומדת ביסוד התקנות המינימליות היא זירוז ההליכים עתירות מינימליות כדי להגיע להכרעה מהירה בחלוקת שנפלה בין הפרט לרשות המינימלית" (גורן, 277). הבדיקה של השיחוי בעתירה מינימלית עומדת על שלוש רגילים: שהו סובייקטיבי; שיחוי אובייקטיבי והפגעה בשלטון החוק (גורן, 279; ערים 2273/03 אי התכליות שותפות כללית נ' החברה להגנת הטבע (פורסם בנבו, 7.12.2006) (להלן – "ענין אי התכליות").
 14. בהיבט השיחוי הסובייקטיבי, העותרת לא פרטה מודיע השתהטה כשתיים ימים מאז שהודיעו לוייציו על זכייתה במכרו ועד היום. כל שטענה הוא שתוצאות המכרו לא פורסמו ברבים, וכי במידה על המכרו בתוצאה מעתירה מינימלית שהוגשה, שלו צורפה על-ידה ואף לא ההחלטות שניתנו במסגרת (עת"מ 39727-09-12). כמו כן העותרת לא פרטה כיצד העתירה שהוגשה בחודש ספטמבר 2012 (כשנה לפני המכרו) הובילה לכך שرك עתה הוגשה העתירה דן. כל שטענה המבקשת היא כי ככל הנראה במסגרת העתירה "המשיב 2 ע"י עופר איקו הודה כי הזכיה במכרזים היא ויצ"ו, אלט סירב למסור את עותקי המכרו עצמו כי לטענתו במידע באינטרנט. כבוד השופט יורם נעם, הסתפק בכך ולא בקש לוודא שכן המידע מופיע באינטרנט".
 15. בהיבט השיחוי האובייקטיבי, ויצ"ו מעניקה את שירוטי התפעול והניהול לבית הספר המרכז לעובדים בשירותים החברתיים בהתאם לזכיתה במכרו מאז ספטמבר 2013, למשך מושתיים.
- כאמור, המרכז פורסם בחודש Mai 2013 (נספח "2" ו-"3" לעתירה), הודעת הזכייה נמסרה לוייציו לפני למעלה מושתיים ימים ביום 14.8.2013 (נספח "3" לבקשת ויצ"ו), והסכם ההתקשרות בין המשיב 1 לבין ויצ"ו נחתם ביום 27.8.2013 (נספח "4" לבקשת ויצ"ו). על פי הסכם ההתקשרות, תקופת ההסכם נקבעה לשנה – מיום עמוד 5 מתוך 7

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנרליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

1.9.2013 ועד יום 31.8.2014 כאשר למשיב 1 ניתנה האופציה להאריכו לשנה נוספת, לתקופה כוללת של עד חמש שנים (סעיף 4.1 להסכם). המשיב 1 אכן מיש את האופציה, והתקופה הוארכה, נכון להיום, פערם - עד ליום 31.8.2016 (בהתאם להחלטות וועדת המכרזים) (נספח "5" לבקשת ויצ"ו). הינו, וכי"ו החלה בביוזום המכרז לפני מעלה משנתים, והוא עודנה פועלת על פיו היום. במובן זה, וכי"ו נמצאת בתוקף התקנות החתומות עם הרשות, ואין חולק כי תפגע כל ותתקבל העתירה, ללא הצדקה.

16. נראה אפוא, כי קמה טענת שייפוי בשל הנסיבות שהויבקעתי והאויבקעתי בנסיבות דן. באשר לפגיעה בשלטון החוק, הטענות חמורות אותן טוענת העותרת בדבר ניגוד עניינים ו"מכרז תפור" נתנו באופן כללי ובלתי מבוסס, ולא שוכנעת כי בנסיבות דן "הרעה הצפואה מהמעשה נשוא העתירה גובר באופן ממש על הנזק העול להיגרם בהזיקות לעתירה הנוגעה בשיהו, ובהינתן פגיעה אפשרית בצדדים שהסתמכו על מצב דברים נתון עד לפתחתו של ההליך השיפוטי" (עניין אי התכלת, פסקה 86-90 לפסק דעתה של כבוד השופט פרוקציה).

העדר סמכות מקומית

17. תקנה 2 לתקנות קובעת כי עתירה מינהלית "תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו ניתנה החלטה של רשות אשר נגדה מוגשת העתירה [...]."

18. המכרז פורסם על-ידי המשיב 1 במקום מושבו בירושלים. שם גם בוצעה רכישת מסמכי המכרז והגשת החצעות. החלטת הרשות, קרי החלטת הוועדה לבחור בויצ"ו במכרז ניתנה בירושלים בחודש יולי 2013 והודעת הזכייה ניתנה לויצ"ו בחודש אוגוסט 2013 (נספח "ב" לתגובת המדינה לבקשת פטור מאגרה; נספח "3" לבקשת ויצ"ו לסייע על הסוף), ולכן העתירה הוגשה אף בחומר סמכות מקומית.

טעמים נוספים לסייע על הסוף

19. בשולי החלטתי אך לא בשולי העניין עצמו כי העותרת בחרה להתנשח בלשון בלתי הולמת ובלתי מקובלת, שראייה היה להימנע ממנה, תוך הטחת האשמות קשות ביותר הן כלפי המשיבים והן כלפי גורמים נוספים והכפת ציבוריים שלמים, הן של

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנחליים**

25 אוקטובר 2015

עת"מ 15-07-50152 שט טוב נ' מדינת ישראל ואח'

העובדים הסוציאליים והן של עובדי משרד הרווחה והשופטים, ורק מהטעם הניל ניתן ואף ראוי לסלק את העתירה על הסוף.

בנוסף, העתירה לא נתמכה בתצהיר ערוק ומאותמת כדין.

לסיכום

20. בנסיבות העניין, מכל אחד מן הטעמים המנוויים לעיל, ולא כל שכן בשל משקלם המctrבר, אני מקבל את הבקשה לסלוק העתירה על הסוף, ובהתאם לסמוכותי לפי תקנה 7(2) לתקנות, מורה על דוחית העתירה.

21. בהתחשב בכך שהעתרת אינה אישיות משפטית, לא מצאתי מקום לחיבת בתשלום הוצאות משפט.

22. המזכירות תודיעו לצדים.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ו, 25 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

דר' קובי רודי, שופט, סגן נשיאה